

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลตำบลตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม

ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลตำบลตะพานหิน จังหวัดพิจิตร เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการทะนุบำรุงท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้

ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ตำบลตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลตำบลตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พ.ศ. ๒๔๘๗ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางสายตะพานหิน-วังสำโรง (สายเก่า) ไปทางทิศเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร และห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๑๑๘ ตอนพิจิตร-อำเภอตะพานหิน ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางสายตะพานหิน-วังสำโรง (สายเก่า) ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๑๑๘ ตอนพิจิตร-อำเภอตะพานหิน และข้ามแม่น้ำน่าน ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่าน ฝั่งตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านถนนริมถนนและข้ามทางรถไฟสายเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟสายเหนือ ฟากตะวันออก ตรง กม. ๓๒๐.๒๑๐

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๒๐๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๔

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ ตอนสะพานหิน-เขาทราย ไปทางทิศเหนือ ตรง กม. ๐.๘๘๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ ตอนสะพานหิน-เขาทราย ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ ตอนสะพานหิน-เขาทราย ไปทางทิศเหนือ ตรง กม. ๒.๐๔๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๓๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ ตอนสะพานหิน-เขาทราย ตรง กม. ๒.๐๔๐ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ ตอนสะพานหิน-เขาทราย ไปทางทิศใต้ ตรง กม. ๒.๐๔๐ ระยะ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ ตอนสะพานหิน-เขาทราย ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ ตอนสะพานหิน-เขาทราย ไปทางทิศใต้ ตรง กม. ๐.๘๑๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ข้ามทางรถไฟสายเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟสายเหนือ ฟากตะวันตก ตรง กม. ๓๑๗.๘๐๐

จากหลักเขตที่ ๘ เลียบริมทางรถไฟสายเหนือ ฟากตะวันตก
ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟสายเหนือ ฟาก
ตะวันตก ตรง กม. ๓๑๗.๐๐๐

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตั้งฉากกับริมทางรถไฟสายเหนือ
ฟากตะวันตกตรง กม. ๓๑๗.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันตก ผ่านทางสาย
ตะพานหิน-บางมูลนาก ฝั่งตะวันออก และผ่านถนนริมน้ำ ถึงหลัก
เขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ในแม่น้ำน่าน ห่างจากฝั่งตะวันออก ตามแนวเส้น
ตั้งฉาก ระยะ ๒๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐ เมตร กับริมแม่น้ำ
น่าน ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่าง
จากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๑๐๗๐ บริเวณสถานีตะพานหิน
สายที่ ๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐
เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับ
ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๗๐ บริเวณสถานีตะพานหิน สายที่ ๑
และทางสายตะพานหิน-วังสำโรง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ข้าม
แม่น้ำน่านและผ่านทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๑๑๘ ตอนอำเภอ
ตะพานหิน-อำเภอบางมูลนาก ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจาก
ศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๑๑๘ ตอนอำเภอตะพานหิน-
อำเภอบางมูลนาก ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐
เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๑๑๘ ตอนอำเภอตะพานหิน-อำเภอบางมูลนาก และตอนพิจิตร-อำเภอตะพานหิน ไปทางทิศเหนือ ผ่านทางสายตะพานหิน-วังสำโรง และผ่านทางสายตะพานหิน-วังสำโรง (สายเก่า) ไปบรรจบกับหลักเขตที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตัณสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี